

שעורוייה מדהימה עומדת להתפוצץ בקרוב, על אף כל הנסיגות להשתיקה. יוודע לך כי יודרתו של קצין-משטרה בכיר מאוד, נוצריה זרה, נעצרה כמרגלת. דבר זה חייב את מעצרי הקצין הכביר והקורתו עלימי חוק בטחון המדינה. איר לם בגלל מעמדו וייחוסו, הוחלט לחסל את הפרשה בשקט. המרגלת גורשה מן הארץ ללא משפט, על פי החלטה אדמיניסטרטיבית, כדי למנוע ברור משפטו שהיה עלול למכך את הקצין בפלילים. לא מן הנמנע, כי עם היוודע פרטי הפרשה, ידרשו כמה חברי-כנסת דיון דחוף בוועדת-החקיקה-ובטחון של הכנסת.

מפא"י תציע לאחדות-העבודה לקבל, לפחות חלקית, את הצעת האיחוד של כ"א-הרן. במיקרה זה: איחוד שתי המפלגות, השארת מפ"ם בחוץ. החוגים התומכים ברעיון זה בתוך מפא"י עשויים אף להציע לאחדות-העבודה לאחדות-העבודה, או לפחות סגנות בפועל במשרד זה, לזאב צור.

צפוי דיון מחודש בממשלה, בדבר ההדלפות לעתונים. לאחרונה מתפרסמים דו"חים כמעט מלאים על הנעשה בישיבות הממשלה, דבר שעורר את זעמו של ד"ר בן-גוריון. הוא עשוי לדרוש עתה, כי כל השרים יישבעו לשמור בסוד את תוכן דיוני הממשלה. צעד נוסף: תינתן הוראה לעקוב אחרי עתונאים מסויימים, כדי לגלות מי השרים המוסרים להם חומר.

משרד האיר צר יפתח במאי רכה נמרצת נגד כמה מן המפעלים ובקלייההון הידועים בארץ. הדבר יעשה על-פי הוראותיו של לוי אשכול, שיבקש לי שכנע בזאת את ה' פועלים, כי אינו דורש רק הקפאת שכר רם, אלא גם לוחץ על בעלי-ההון. לצור

דן זה יוגשו כמה תביעות גדולות בי ענייני מס-הכנסה, ויפורסמו דרישות ה' אוצר לצמצם את ה' רווחים.

משרדהי חוץ מעיין בי החזרת השגריר זולטר איתן מי פאריס. המועמד השגריר אי' מיל נג'אר. משרד הבטחון, המתנגד לי מועמד זה, יציע, כי נראה, את המפקח הכללי של המשטרה, יוסף נחמיאס.

יתמעות על פרי הדיעות של פרי עות אנטישמיות בארגונינו וכי אורוגוואי. נציגי ישראל בשתי מדינות אלה נקראו לשיחה עם השלטונות המקומיים, שהביעה את מורת-רוחם מן התעמולה הציונית, הבנוי על הדגשת הפעילות הנאצית בארצות אלה. תעמולה זו, נאמר לישראל, משחירה את פני הארצות, ואם תעמדם — יראו בה מחווה בלתי-ידידותית.

ישראל תחדש את לחצה על גרמניה, להקמת נציגות דיפלומטית גרמנית בארץ. נושא הלחץ העיקרי בבון: יו"ר הבונדסטאג, ד"ר אויגן גרסטנמאיר, שביקר לא מזמן בישראל.

מועמד אמשרי לרשת את מקומו של אפרים כ"א-רצי כמנהל "אילעל": האלוף שלמה שמיר, שהתפטר לאחרונה מהנהלת מיפעל הפוסטלים, כמחאה על החלטת אלמוני לצרפו לנהלת דשנים וחומרים כימיים.

ספר פנסיוני, אשר יעורר סערה בארץ בעוד כמה חודשים: ספרה הראשון של צעירה בשם הרסה מור. הספר, שזכויותיו נרכשו על-ידי הוצאת עם הספר, מתאר בצורה אוטוביוגרפית את חיי החברה והאהבה בצמרת מערכת-הבטחון. הוא עשוי ליהפך לרב-מכר מדרגה ראשונה.

הליברלים מבקשים להוציא לאור ירחון פוליטי עיוני. המכשול העיקרי: חוסר עורך מתאים.

הצעד הבא של הליגה למניעת כפייה דתית: אחרי שפעילי הליגה סיימו לאסוף את 100 אלף החתימות לעצומה למען נישואין אזרחיים, יערכו נישואין אזרחיים נסיוניים. כבר רשומים כתיירסר זוגות, המוכנים לכך. הסכמים ייערכו בבתי פרטיים.

העם דר שפיגל

"איזה שם סימלי!" התפעלו הפרשנים ברחבי העולם, כאשר התפוצצה פרשת דר שפיגל בגרמניה. כי בגרמנית, "שפיגל" פירושו ראי — ובראי זה השתקפה בבואה נאמנה של גרמניה החדשה: המיליטריזם החדש, שלטון מגנוני-החושך, השרירות הממשלתית, האופי הדיקטטורי המוסחה של של הכוחות המרכזיים.

"איזה שם סמלי!" אמרו השבוע הפרשנים נים בישראל, כאשר זכתה המדינה לפרשת שפיגל משלה. כי בעיסקת-השחרר הסנס ציונית של סגן המנהל הכללי של משרד הבריאות (ראה עמודים 1011) השתקפה בבואה נאמנה של המישטר המפלגתי השורר במדינה: השחיתות הניסרית של עצם ה' מיכנה המפלגתי הקיים, הרקבון שאחזו בי מפלגות הישנות, מיסחור כל האידיאלים

"שפיגל, שפיגל על הקיר — מי היפה בכל העיר?"

של אתמול — מאלוהים ועד בריאות ה' אומה. גם העיתוי היה סימלי. זה עתה יועזע עסקן דתי בשם אברהם פליישר את המדינה בעיסקת-מכירה ציונית בבאר-שבע. מכארי שבע ועד ירושלים, מן העירייה ועד לממ"שלה — רציפות הפרשות החזירה לתודעת אורחיה-המדינה, כי עולם-המפלגות הישראלי רקוב עד היסוד.

רקבון זה נתגלה בכל הדורגים. מה ההבדל בין פליישר, שמכר את קולו, לבין אגודת ישראל, המתמקחת בפרהסיה על המחיר החומרי שישולם תמורת קולות-הסיעה בי כנסת, בהצבעה על הממשלה-הצבאית? ומה ההבדל בין שוחר-השלמונים של האיש שפיגל לבין השוחר הקולקטיבי, הנדרש על-ידי המפד"ל תמורת הצבעה בעד ה' טלבויה ה"לימודית"?

הפח והפחת. יש ריקבון במפלגות. גרוע מזה: יש ריקבון בעצם המישטר ה' מפלגתי של ישראל. זה ברור. אך מה נובע מכך? כאשר נוכח האורח הצרפתי בריקבון מפלגותיו, הסיק מכן מסקנה קיצונית. הוא זרק את המפלגות לגל-האשפה, יחד עם מנהיגיהן ועסקניהן, המליך תחתן דיקטטור נמרץ, העומד מעל לכל חשד של שחיתות. יחד עם המים המפלגתיים המזוהמים, שפכה צרפת את תינוק הדמוקראטיה.

אין ספק כי בישראל מתבשלת אווירה דומה. רוב המפלגות שקועות בכוץ וברפש. המפלגות המלוכלכות-פחות הוכיחו אולת י, פחדנות וחוסר-יעילות משוועת. אנשים גוונים מתרחקים גם מאלה, גם מאלה. צמי רות רוב המפלגות מורכבות מעסקנים אפריים, המעוררים בציבור רק בוז ושאיט-נפש. לעומת זאת, יש בארץ חוגים התובעים בגלוי את כתר הדיקטטורה למנהיגים, האחד בדורה. כמו בצרפת, מופיעה הישועה בדמות הגואל, המבטיח להנציח את המדינה מן הביצה המפלגתית ("שינוי שיטת הבחירות") ולהובילה אותה שעה אל הרפתקות זוה' רות אך קטלניות.

הבחירה היא בין הפח המפלגתי לבין הפחת הדיקטטורית. אין ספק כי האפשרות השנייה גרועה יותר — כפי שלמדי הגרמנים לפני זור, כשהיו במצב דומה. אולם ריח הריקבון הכללי, העולה באפו של הציבור, עלול לטשטש את השכל-הישר, להביא להכרעה הרת-אסון.

מי שיש עיניים בראשו, רואה כי מצב נפשי זה קרב והולך. השינואה הציבורית לי מפלגות הקיימות, המכרסמת בלב המדינה מזה שנים, הולכת והופכת לעובדה פוליטית מרכזית, שתתפוצץ באחד הימים כי פצצה גרעינית.

"זה נמאס!" זוהי הסכנה האמיתית. שום מאמרים ודמוקראטיים מלומדים לא יחסלו אותה. הדרך להצלת הדמוקראטיה הישראלית ה' רופפת היא פתיחת דרך שלישית — דרך שתשמש אלטרנטיבה מעשית גם לרקבון המפלגות הישנות, גם למגמות הדיקטטוריות.

אין יכולה להיווצר אפשרות שלישית כזאת? כתיאוריה, ייתכנו רק שלושה פת' רונות:

- לחץ ציבורי אדיר על המפלגות ה' קיימות, לשם חיסול רקבונן הרעיוני וה' חומרי, סילוק העסקנים המקצועיים, והור' מת דם חדש מן החוץ לתוך המסגרות ה' קיימות; או —
- שינוי כללי של כל מערך המפלגות, בדרך של פילוגים ואיחודים, כך שיתגבשו כמה מחנות בריאים, בעלי מגמות רעיוניות ברורות, שיתבססו על המציאות של היום, במקום המפלגות המהוות שרידים מנחנים מן העבר הרחוק; או —
- יצירת מפלגה צעירה חדשה, דמוק' ראסית ונקייה, שתהווה אופוזיציה לעצם המיכנה של משטר-החלוקה המפלגתי הקיים, ותינתן לאזרח את האפשרות להצביע ליד הקלפי בעד אלטרנטיבה אמיתית.

יחסים מרחביים זאה אלך

ממשלת ישראל אינה מוכנה להחזיר אף פליט ערבי אחד — זוהי העמדה הרשמית, שבטאה באוים ובכנסת פעמים בלתי-ספורות.

מהי העמדה הבלתי-רשמית? השבוע סיפר אבא לרנר, מי שהיה יועץ כלכלי של ממשלת ישראל, פרט מאגף ביותר, בשיחה עם חברי מערכת אתגר, טען הפרופסור האמריקאי הנודע לכלכלה: שר בממשלת ישראל גילה לו שהממשלה מוכנה להחזיר מאה אלף פליטים, במסגרת של הסדר.

זהו גילוי סנסציוני. כי בשבועות הקרובים יש לצפות לחץ אמריקאי גובר והולך בכיוון זה. הנשיא קנדי הגיע למסקנה כי ההשפעה האמריקאית בעולם הערבי הגיעה עתה לשיאה, וכי זהו הזדמנות טובה, אולי בלתי-חוזרת, כדי לפעול למען הסדר ממשי במרחב, שיתחיל בהסכם על בעיית הפליטים.

השאלה הנשאלת בושינגטון וברירושלים: האם תסכים ישראל להחזיר את מאה-האלף הראשונים גם בלי הסכם כולל רושמי? ואם כן, האם תהיה ישראל מוכנה להיכנע לי לחץ, להחזיר את מאה-האלף בלי הסדר, כמיפיעה על-חשבון הסדר? השבוע נתברר כי זוהי הכוונה האמריקאית. ישראל תידרש להחזיר פליטים, כי אופן ניסיוני.